

فراخوان اقدام فوری

زندانی در خطر شکنجه و آزار و اذیت

از زندانی وجدانی عبدالله مومنی پس از ملاقات با خانواده اش، یک ماه پس از دستگیری در روز 8 اگوست (17 مرداد) در زندان اوین در تهران پایتخت ایران، هیچ خبری نبوده است. همسر او پس از دیدار با او در باره سلامتی او ابراز نگرانی کرد، چون او وزن کم کرده بود، به سختی قادر به راه رفتن بود و به نظر می رسید تعادل خود را از دست داده است. او هنوز در خطر شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر است.

عبدالله مومنی، سخنگوی سازمان دانش آموختگان ایران (ادوار تحکیم وحدت)، در روز 21 ژوئن در ستاد انتخاباتی مهدی کروبی، یکی از نامزدهای مخالف در انتخابات 22 خرداد ریاست جمهوری ایران، دستگیر شد. پس از 84 روز بازداشت، هیچ خبری از حضور او در دادگاه منتشر نشده بود و خانواده و وکیل او هنوز نمی دانند او در کجا در بازداشت به سر می برد.

همسر عبدالله مومنی گفت که در زمان ملاقات، ماموران انتظامی او را از بیرون با اتومبیل به اوین آوردند، گویی در جای دیگری در بازداشت باشد. در مصاحبه ای با تارنمای خبری روز آنلاین، او گفت: «از ماشین که پیاده شد اگر من و برادرش او را نمی گرفتیم می افتاد. حتی نمی توانست یک قدم راه برود. کمک کردیم و وارد اتاق ملاقات شدیم.» او افزود: «پیش و موهای عبدالله بلند شده و کاملاً به هم ریخته... زیر چشم ها گود رفته و کبود بود.» او به شدت وزن کم کرده بود و به نظر می رسید تعادل خود را از دست داده است و مدام احواالرسی می کرد و می گفت «جای من خوب است.» به گفته همسر او، ملاقات 10 دقیقه طول کشید و در حضور بازجوی او انجام شد که همه حرف ها را با ضبط صوت ضبط می کرد. به عبدالله مومنی اجازه داده شد یک بار، یک هفته پس از دستگیری که افسرده بود، به همسرش تلفن کند، اما از آن پس این اجازه را نداشته و همسرش هم اجازه ملاقات دوباره با او را نیافته است. عبدالله مومنی پیش از این یک بار در پی تظاهرات در ژوئن 2003 و نیز در ژوئیه 2007 دستگیر شده است (نگاه کنید به **اطلاعات بیشتر**). او از ناراحتی ورم معده رنج می برد و پیش از این نیز در زمان بازداشت دچار از کارافتادگی کلیه شده و به مراقبت پزشکی احتیاج پیدا کرده بود. امکان دارد او در حال حاضر در زندان از مراقبت کافی پزشکی برخوردار نباشد.

لطفاً فوراً نامه هایی به فارسی، انگلیسی یا به زبان خودتان بفرستید و:

- بگویید که عبدالله مومنی به خاطر انتقاد از نحوه برگزاری انتخابات اخیر ریاست جمهوری بازداشت شده و، در صورتی که چنین است، خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط او به عنوان یک زندانی وجدانی شوید؛
- خواستار محافظت او از شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر در طی بازداشت شوید؛
- از مقامات بخواهید به او اجازه دسترسی فوری او به وکیل، خانواده و مراقبت های پزشکی ضروری بدهند.

نامه ها را پیش از 26 اکتبر 2009 به مقامات زیر بفرستید:

<p>رونوشت برای: رئیس مجلس جناب آقای علی لاریجانی مجلس شورای اسلامی میدان بهارستان تهران، جمهوری اسلامی ایران فکس: 21 3355 6408 +98</p>	<p>رئیس قوه قضاییه آیت الله صادق لاریجانی حوزه ریاست قوه قضاییه خیابان پاسنور، خیابان ولی عصر، پایین تر از سه راه جمهوری، تهران کد پستی 1316814737، جمهوری اسلامی ایران پست الکترونیکی: larijani@dadgostary-tehran.ir آیت الله لاریجانی از طریق تارنمای http://www.dadiran.ir/tabid/81/Default.aspx در چهارگوش اول نام خودتان، در چهارگوش دوم نام خانوادگی تان و در چهارگوش سوم نشانی پست الکترونیکی خودتان را بنویسید. عنوان: عالیجناب آقای</p>	<p>رهبر جمهوری اسلامی ایران آیت الله سید علی خامنه ای دفتر مقام رهبری خیابان جمهوری اسلامی، خیابان شهید کشور دوست، تهران، جمهوری اسلامی ایران پست الکترونیکی: info_leader@leader.ir از طریق تارنمای: (انگلیسی) http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=letter (فارسی) http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=letter عنوان: عالیجناب آقای</p>
--	---	---

و رونوشت هایی برای نمایندگان دیپلماتیک ایران در کشور خودتان بفرستید. در صورتی که بخواهید پس از تاریخ بالا نامه بفرستید، از دفتر عفو بین الملل بخش خودتان سوال کنید.

اطلاعات بیشتر

از روز 13 ژوئن که پیروزی رئیس جمهور احمدی نژاد در انتخابات روز پیش از آن اعلام شد، صدها هزار نفر از ایرانیان در تظاهرات توده ای و عموماً مسالمت آمیز شرکت و با نتیجه انتخابات مخالفت کردند. مقامات ایرانی به سرعت محدودیت های شدیدی بر آزادی بیان، تشکل و تجمع برقرار کردند و سیستم های مخابراتی و اینترنت به شدت مختل شد. نشریات ایرانی از انتشار اطلاعات در باره ناآرامی سراسری منع شدند و روزنامه نگاران خارجی از حضور در خیابان ها ممنوع شدند، ویزای آنها تمدید نشد و برخی از خبرنگاران خارجی دستگیر یا از کشور اخراج گردیدند.

در واکنش به اعتراض های توده ای، نیروهای امنیتی، به ویژه نیروی شبه نظامی بسیج، در سطحی گسترده مورد استفاده قرار گرفتند و حداقل 4000 نفر را در طی سه - چهار هفته بعد از انتخابات 12 ژوئن دستگیر کردند. این عده شامل شخصیت های برجسته سیاسی نزدیک به یکی از دو نامزد ریاست جمهوری میر حسین موسوی یا مهدی کروبی یا رئیس جمهور سابق خاتمی که از مبارزه انتخاباتی میرحسین موسوی حمایت کرد، هستند. برخی از مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران نیز بازداشت شده اند. آنها از داشتن وکیل محروم بوده اند، اما عموماً با خانواده هایشان ملاقات کرده اند.

نیروهای امنیتی از زور مفرط و مهلک علیه تظاهرکنندگان استفاده کرده اند که به کشته شدن ده ها نفر و زخمی شدن صدها نفر دیگر منجر شده است. برخی نیز بعداً در اثر جراحت ها درگذشته اند. عده ای نیز در اثر شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر در زندان کشته یا زخمی شده اند.

محاکمه های دسته جمعی صدها نفر که از 4 آگوست 2009 شروع شده، مثل آخرین محاکمه ای که در روز 25 آگوست برگزار شد، به شدت ناعادلانه بوده است. از بازداشتیان در حال «اعتراف» به اتهامات مبهمی که غالباً جرائم مشخص کیفی نیستند، فیلم گرفته اند. دادگاه این «اعترافات» را، که آشکاراً زیر فشار کسب شده، پذیرفته است. از برخی از اشخاص تحت محاکمه در حال «اعترافات» مشابهی فیلم گرفته شده که حتا پیش از انجام محاکمه از تلویزیون پخش شده است. برخی از افراد تحت محاکمه ممکن است با مجازات مرگ روبرو شوند.

مقامات ایرانی انجام شکنجه یا اذیت و آزارهای دیگر علیه برخی از بازداشتیان پیرو اعتراض های پس از انتخابات و وقوع تعدی ها در حداقل یک بازداشتگاه یعنی کهریزک در خارج از تهران را تایید کرده اند. مقام رهبری آیت الله علی خامنه ای در روز 29 ژوئیه دستور تعطیلی این مرکز را صادر کرد و رئیس و سه تن از مامورانی که گمان می رود در بازداشتگاه کهریزک کار می کردند، بنا به گزارش ها از خدمت برکنار و احتمالاً بازداشت شده اند. در روز 15 آگوست، پرویز سروری، رئیس کمیسیون ویژه مجلس برای بررسی حوادث پس از انتخابات، به خبرگزاری کار ایران گفت که 12 نفر از پرسنل نیروی انتظامی و یک قاضی که در انتقال بازداشتیان به کهریزک شرکت داشته اند به خاطر نقش خود دستگیر و محاکمه خواهند شد، «زیرا این بازداشتگاه مخصوص مجرمان مواد مخدر بوده است».

عفو بین الملل گزارش هایی دریافت کرده که با بیانیه مهدی کروبی، یکی از چهار نامزد ریاست جمهوری در انتخابات 12 ژوئن مطابقت دارد. او شکایت کرده که نیروهای امنیتی بازداشتیان مرد و زن را مورد شکنجه و از جمله تجاوز قرار داده اند. ادعاهای او را ابتدا فرهاد تجری، یکی از اعضای کمیسیون ویژه مجلس، مورد تکذیب قرار داد، اما یکی از اعضای کمیسیون ویژه که نخواست نامش فاش شود، در روز 26 آگوست به تارنمای پارلمان نیوز گفت: «به برخی از بازداشت شدگان حوادث بعد از انتخابات متأسفانه به وسیله باتوم و شیشه نوشابه تجاوز شده و این امر برای برای کمیته ویژه محرز شده است».

عبدالله مومنی پیش از این در پی تظاهرات در ژوئن 2003 و ژوئیه 2007 بازداشت شده بود. او یکی از افرادی بود که فراخوان های اقدام فوری 187/03 (<http://www.amnesty.org/en/library/asset/MDE13/016/2003/en/49b7f7a3-d6c4-11dd-ab95->) و 194/07 (<http://www.amnesty.org/en/library/info/MDE13/095/2007/en>) (a13b602c0642/mde130162003en.html) برایشان صادر شد.

تاریخ صدور: 14 سپتامبر 2009

فراخوان اقدام فوری: MDE 13/099/2009 244/09

